

Familieled

Familieleed

Ron Kool

Auteur: Ron Kool

Cover: Ron Kool, molens Kinderdijk

ISBN: 9789464189247

©Ron Kool 2021

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt worden in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of door fotokopieën, opname, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Voorwoord

De aanleiding dat ik dit boek heb geschreven is omdat het mij niet duidelijk is waarom mijn familie mij de rug toekeert en niets meer met mij te maken wil hebben.

Wat ik wel weet is dat mijn vader tegen mij heeft gezegd dat ik hem beschuldigd heb tot het uitlokken van ruzie met mijn vrouw, wat hij mij heel erg kwalijk neemt

Het vreemde is dat deze zogenaamde ruzie met mijn vrouw plaatsvindt drie maanden voordat het contact met mij wordt verbroken. Wat is er dan in die 3 tussenliggende maanden gebeurd?

Kennelijk zijn dat dingen die voor mijn vader en zus zo erg zijn opgelopen dat het een reden is dat ze niets meer met mij te maken willen hebben, er is zelfs gezegd: “dan scheiden hier onze wegen”, door nota bene mijn vader!

Er wordt ons ook verweten dat wij te weinig langskomen bij mijn ouders, maar je moet dan wel rekening houden met het feit dat wij in Amersfoort wonen en dat is een aardig stukje rijden naar Dordrecht, zeker in de spits. 's Avonds na het werk is dat niet te doen.

Met dit boek wil ik uitleggen wat er allemaal is gebeurd in de periode dat mijn moeder ziek is geworden, hoe wij dit beleefd hebben en hoe wij hier mee om zijn gegaan. Als ik verder in dit boekje spreek over “we” of “wij” dan bedoel ik hiermee mezelf en mijn vrouw. Het is absoluut niet bedoeld om iemand een hak te zetten of te beschuldigen. De verwijten aan ons adres zitten mij erg hoog en ben hier best wel beschadigd door. Ik ben er constant mee bezig, ik slaap er niet van, het heeft zoveel impact op mij dat ik denk dat het mij helpt om er een boek over te schrijven.

Voor de verhaallijn is het handig om te weten dat ik één zus heb en 2 kinderen uit een eerder huwelijk. Met mijn huidige vrouw heb ik geen kinderen.

Wat eraan voorafging

In de week van 22 juli 2017 kreeg ik een telefoontje van mijn vader. De vraag was: “zijn jullie aankomende zondag thuis want we willen even langskomen?” Ja hoor dat is prima, wij zijn thuis heb ik geantwoord, een beetje vreemd vond ik het wel want mijn moeder is 5 augustus jarig en dan gaan wij er in ieder geval naar toe. Het contact met mijn ouders is de laatste jaren niet erg intensief geweest, af en toe bellen, af en toe bezoeken, de verjaardagen, feestdagen en dan houdt het wel op. Als het echt nodig is weten we elkaar te vinden en staan we klaar voor elkaar.

Later in die week belt mijn zus me op met de mededeling: “pa en ma komen langs en ze moeten je wat vertellen”. Ze zegt tegen mij dat het niet goed gaat met ma en dat onze ouders nogal eens ruzie hebben waar het er heftig aan toe gaat. Ik heb met mijn vrouw in december van 2015 al over het gedrag van mijn moeder gesproken, dat dit zo verandert, ze hoort slecht, begrijpt je vaak niet en is totaal niet meer bij de les. Zou het de voorbode van dementie zijn? Daar spraken wij toen al over.

Uiteindelijk op de afgesproken tijd op 22 juli gaat de bel en staan pa en ma op de stoep. Na het gebruikelijke kopje koffie en praatje over alledaagse dingen gaat mijn moeder naar het toilet. Nu komt mijn vader in actie en deelt mede: “het gaat niet goed met moeder, ze onthoudt dingen slecht, ik moet alles honderd keer vertellen en uitleggen, ze heeft veel hoofdpijn, hoort slecht, slaapt slecht, loopt dan s’ nachts door het huis heen” en wat al niet meer. Hij weet niet wat eraan scheelt. Zo, denkt mijn vader, die boodschap is overgebracht want hij vond dat ik dit ook moest weten. Toen mijn moeder terugkwam van het toilet bleef het natuurlijk stil, mijn vader had gezegd wat hij kwijt wilde en het doel van het bezoek was dus al bereikt.

We hebben nog even wat gepraat totdat mijn vrouw heel gericht aan mijn moeder vroeg hoe het met haar ging. Wat er toen gebeurde was heel heftig, mijn moeder begon erg te huilen en mijn vader wist zich totaal geen houding te geven, verschrikkelijk om dit zo te zien. Het bleek dus dat mijn moeder erg vergeetachtig was geworden en voelde zich niet begrepen en had hierdoor nogal eens ruzie met mijn vader. We hebben mijn moeder beloofd vaker langs te komen, toen barste ze weer in tranen uit want dat vond ze heel erg fijn. We hebben hier nog over doorgepraat en onder andere een advies gegeven om de medicijnen in een soort pillendoos te bewaren zodat er te controleren is of deze ook daadwerkelijk zijn ingenomen. Dit was ook een van de frustraties van mijn vader, mijn moeder wist gewoon niet meer of ze de medicijnen al had ingenomen, en het leek mij een eenvoudige en praktische oplossing. Ik heb laten zien wat voor pillendoos mijn vrouw hiervoor gebruikt. Uiteindelijk wordt het bezoek afgesloten en heb ik mijn vader op het hart gedrukt dat hij mij moet bellen als er zich iets voordoet waar hij moeilijk mee om kan gaan. Het is jammer dat deze informatie niet eerder met mij gedeeld is want dit is al een tijdje aan de gang en mijn moeder heeft een hele slechte tijd gehad door de vele conflicten met mijn vader. Volgende week wordt ze 85 jaar, een hele respectabele leeftijd, ik hoop dat het gesprek wat we vandaag hebben gehad een positieve uitwerking heeft en dat mijn vader zijn belofte nakomt.

Nadat mijn ouders zijn vertrokken heb ik mijn zus gebeld om verslag uit te brengen. Ik hoor van haar dan ook dat mijn vader hele lelijke dingen heeft gezegd tegen mijn moeder. Als voorbeeld noemt ze dat hij dreigt van haar te scheiden maar dat uiteindelijk niet doet omdat hij zegt dat het hem te veel geld kost. Onbegrijpelijk, als dit maar goed gaat aankomende week. Omdat ik me daar best zorgen om maak bel ik ze regelmatig op om te vragen hoe het gaat.